

Народная Воля

ЛІСТ ГАЛОЎНАГА РЭДАКТАРА

Гнюснасць

Іосіф СЯРЭДЗІЧ,
заснавальнік
і галоўны рэдактар
газеты «Народная Воля»

Ніколі не прыбываў да моцных выразаў. Але тое, што адбылося напрыканцы мінулага тыдня ў Нацыянальным цэнтры інтэлектуальнай уласнасці, сапраўды адпавядае гэтай назве — ГНЮСНАСЦЬ.

Пяць членаў Апеляцыйнага савета — Наталія БАРКУН, Юрый БАБЧОНАК, Алег ЛАТЫШЭВІЧ, Анжэла ЧВЫРОВА, Сяргей ШАБЕКА — пайшлі на беспрэцэдэнтны крок. Замест таго каб у адпаведнасці з літарай закону расставіць усе кропкі над «і», яны стварылі, можна сказаць, дзікую сітуацыю, калі на прававым полі Рэспублікі Беларусь беспалітна ўзнікла надбрасаванне ўласніку фірменнага таваразна «Народная Воля».

Вы можаце ўявіць, дзесяць (!) галоў калектыву рэдакцыі ў стражні на пячкі, амаль невыносных умовах выдае газету пад такой назвай, а яму раптам кажучы: не здзіўляйся, калі лагатып «Народная Воля» з'явіцца на жаночых трусіках ці плаўках фірмы «Serge»! А нябратычлівы адразу перайшлі ў наступ: паколькі Апеляцыйны савет не адмяняў першачасовага рашэння, то С.Атрошчанка, уладальнік той жа кампаніі «Serge», паставіў пытанне аб забароне выхату сённяшняй газеты «Народная Воля» і наладзіў выпуск свайго выдання пад такой назвай.

Супакою сяброў, шчырых прыхільнікаў май і нашай «Народнай Волі». І адначасова паспрабуйце ўрэзніць эласціку. Ніхто не зможа выдаваць газету «Народная Воля», пакуль жывы яе заснавальнік — Іосіф Паўлавіч СЯРЭДЗІЧ. Толькі яго смерць зможа нейкім чынам унесці карэкцыю. Паўтараю: тое, што адбылося ў Нацыянальным цэнтры інтэлектуальнай уласнасці, гэта сапраўды ГНЮСНАСЦЬ. Нягледзячы на адыёзнае рашэнне, я, як адзіны заснавальнік газеты і прадпрыемства пад адзінай назвай «Народная

Воля», маю ў адпаведнасці з 50-м артыкулам Грамадзянскага кодэкса **выключнае** права на фірменнае найменне «Народная Воля» і магу забараніць любой асобе выкарыстоўваць гэтую назву.

Як развівалі падзеі? Яшчэ на пачатку снежня мінулага года мяне тэрмінова выклікалі ў Генеральную пракуратуру Рэспублікі Беларусь. Думаў, прэтэнзія да нейкага крымінальнага матэрыяла. А тут як абухом па галаве: нехта С.Атрошчанка, а дакладней — уладальнік фірмы па вытворчасці жаночай бізнізы, просіць пракуратуру спыніць выданне «Народная Воля», паколькі ён зарэгістраваў таварны знак пад такой назвай і мае намер выдаваць сваю газету з такім жа брэндам. Не, не мог я паверыць такому вар'янтву. Як жа так: шмат гадоў прайшло, як я зарэгістраваў выданне пад назвай «Народная Воля», арганізаваў унітарнае прадпрыемства пад такой «шапкай» — і на табе, з'явіўся субчык-галубчык, якому ў Нацыянальным цэнтры

інтэлектуальнай уласнасці запалілі злёнае святло?!

З пракурорам Рыгорам Шостакам, на пагоны якога тры вялікія зоркі, дамовіліся: я вывучу сітуацыю, а праз два дні зноў пад'еду ў пракуратуру. Калі я, поўны расшчэплены аб'явіў вайну тым, хто нахабна напаў на «Народную Волю», топчаўчы ўсе пісанія і няпісанія законы, у чарговы раз патэлефанаваў начальніку аддзела пракуратуры спалару Шостаку, то пачуў: «Прыязджаць не трэба, у нас да Вас пытаньня няма».

Але ў мяне пытанні заставаліся. І я разам з экс-судзеі Канстытуцыйнага суда, доктарам юрыдычных навук, прафесарам Міхаілам Іванавічам Пастуховым накіраваўся ў той самы Нацыянальны цэнтр інтэлектуальнай уласнасці. Накіраваўся, каб паглядзець у вочы тым, хто пайшоў на відавочную здраду. Людзі галамі не могуць на законных падставах зарэгістраваць таварны знак, а тут усё было зроблена за некалькі дзён. Сёння, напрыклад, была прызначана экспертыза — і сёння ж на стол тагачаснага генеральнага дырэктара цэнтру В.Кулашоўва лёг адпаведны дакумент. Такага нават у сне нельга прысніць!

Калі мы пераступілі парог кабінета Валерыя Іванавіча Кулашоўва, ён ледзь не стаў абдымаць: маўляў, мы разумеем ваша абурэнне, але, ведаеце, нічога не магі зрабіць. І паказаў рукой на тэлефон уральскай сувязі: з-за гэтага Атрошчанка ён некалькі дзён разрываўся ад звонку. Акуль? Ніякжа было залагацца. А каб нейкім чынам захаваць прыстойнасць, спалар Кулашоўва нават зрабіў намёк, што справа наша выйграшная, трэба толькі падаць заяву ў Апеляцыйны савет.

Прайшло паўгода, В.Кулашоў, не ведаю па якіх прычынах, пакінуў Нацыянальны цэнтр інтэлектуальнай уласнасці, яго месца заняў Леанід Іосіфавіч Варанецкі. У нас не было ніякіх сумненняў у тым, што справядлівасць адновіцца, таварны знак «Народная Воля» не трапіць у рукі

тых, хто на гэта не мае ніякага права. Наша ўпэўненасць падмацоўвалася разглядам справы з поўнай перавагай нашых аргументаў і вывадаў. Але наспярожыла нечаканае спыненне дыскусіі: аб'явіўся перапынак. А калі члены Апеляцыйнага савета зноў з'явіліся ў зале, то старшыня Ю.Бабчонак аб'явіў: слуханні бакоў па гэтым заканчваюцца, рашэнне будзе зачытана заўтра ў 14 гадзін.

І хто б мог падумаць, што назаўтра затрымка на адну хвіліну перад святлафорам адыграе злосны жарт: прадстаўнікі рэдакцыі не сталі сведкамі аб'яўленага рашэння. Члены Апеляцыйнага савета за некалькі хвілін да прызначанага часу прашмыгнулі ў залу і хупенька зачыталі вердыкт.

Шкада, вельмі шкада, шануюныя чытачы, што мне праз некалькі хвілін трэба адытаваць у далёкую камандзіроўку і я не магу падрабязна расказаць пра ўсё тое, што адбылося ў мінулы чацвер ў Нацыянальным цэнтры інтэлектуальнай уласнасці. Скажу толькі: калі я сустрэў у калідоры членаў Апеляцыйнага савета, яны сарамліва адводзілі вочы. А адзін з іх сказаў: «Наша рашэнне мае толькі псіхалагічнае значэнне, ніхто вам не забароніць выдаваць «Народную Волю».

Не забароніць — таму што на нашым баку законы. Але ж чаму ў нас так лёгка можна іх парушаць? Дзейнічае «тэлефоннае права»? А як жыць без сумлення? Няхай на гэтым пытанне адкажуць самі сабе члены Апеляцыйнага савета, прызвішчы якіх я ў афіцыйным парадку назваў у другім аб'яданні свайго ліста.

З высокай незалежнай прававой экспертызы па сітуацыі, створанай Нацыянальным цэнтрам інтэлектуальнай уласнасці, пазнаёмім вас, шануюныя чытачы, праз тэлефон. Вернемся і назавём пайменна ўсіх, хто замахнуўся на «Народную Волю» ў той час, калі яна, як глыток свежага паветра, неабходна кожнаму сумленнаму беларусу.

Жыве «Народная Воля»!

Надвор'е

У Мінску сёння ўдзень чакаецца — +19...+21, сонечна, уначы — +11...+13, без ападкаў; у Брэсце ўдзень — +21...+23, уначы — +11...+13, без ападкаў; у Гродне ўдзень — +18...+20, дождж, уначы — +9...+11, без ападкаў; у Віцебску ўдзень — +13...+15, дождж, уначы — +10...+12, без ападкаў; у Гомелі ўдзень — +20...+22, сонечна, уначы — +12...+14, без ападкаў; у Магілёве ўдзень — +16...+18, уначы — +11...+13, без ападкаў.

www.meteo.by

Пейджинговую связь
редакции обеспечивает
МОБИЛКОМ
пейджинг-система
(017) 222-46-51
(017) 222-46-52

На ваенную службу праз цэнтры занятасці

Гродзенскі гарадскі цэнтр занятасці (ГЦЗ) пачаў прадастаўляць даныя для тых, хто жадае ўладкавацца на ваенную службу па кантракце. У сваю чаргу спісы вакансій падаюць самастойна ваенныя часці і ваенкаматы.

Беспрацоўным прапаноўвалася 16 ваенных прафесій. Акрамя выключна армейскіх, такіх як камандзір роты ці ўзвода, пэтрэбны былі спецыялісты цывільных спецыяльнасцяў — музыканты, электрыкі, будаўнікі.

На сённяшні дзень у Гродзенскай вобласці 20 працэнтаў ваенных — кантрактнікі. А ва Узброеных сілах Беларусі іх разам з афіцэрамі і прапаршчыкамі налічваецца больш за 52 працэнта ад усяго асабовага складу.

Аляксандр ХІЛМОН.

Дзякуючы ІВЕКО

У Беларусі працуюць чатыры суднабудавніцкія заводы. Зараз верфі працуюць, а работы па рамоне караблёў складаюць толькі 10 працэнтаў ад агульнай загрузанасці. У такой сітуацыі выжывае суднабудавніцкім прадпрыемствам дапамагае пераарыентацыя на выкананне заказаў, што паступаюць з ініцыятыўнай эканоміі: абсталяваныя машыны для перавозкі балонаў з газам, камплектуюцца збожжазасушылкі...

Апошнім унутрыгаліновым заказам для айчынных суднабудавніцкіх заводаў стала запланавана будаўніцтва двух караблёў, карпусоў ад галандскай фірмы ІВЕКО, з якім беларускія спецыялісты паспяхова справіліся.

Павел СВЯРДЛОЎ.

ОАО "МИНСК-ЛАДА" LADA Генеральный импортер ОАО "АвтоВАЗ" в РБ

• ПРОДАЖА АВТОМОБИЛЕЙ В КРЕДИТ.
• ОТСРОЧКА ПЛАТЕЖА.
• ЗАЧЕТ СТАРОГО АВТО ПРИ ПОКУПКЕ НОВОГО.

(017) 275-85-60, 275-18-05
Минск, ул. Серова, 1

Сервис: (017) 275-37-00, 275-84-93
Запчасти: (017) 275-26-33, 275-36-07

Працяг

палітыкі запалохвання іншадумцаў

Рэспубліканскае грамадскае аб'яднанне «Беларускі Хельсінскі камітэт» (БХК) расцэньвае напад на дэпутата Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Валерыя Фролова як «працяг дзяржаўнай палітыкі запалохвання іншадумцаў і насаджэння ў краіне атмасферы страху напярэдадні парламенцкай выбарчай».

БХК выказвае «рашучы пратэст палітычнаму тэрору і пэтрабаву ад беларускіх уладаў тэрміновага і дасканалага расследавання інцыдэнта і гарантыі бяспекі палітычных і грамадскіх дзеячаў».

Ута ЦАПФ: напад на дэпутата Валерыя Фролова мае палітычны матывы

«Час і акалічнасці нападу на дэпутата Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Валерыя Фролова ўказваюць на палітычны матыв гэтага злачынства». Аб гэтым гаворыцца ў заяве кіраўніка спецыяльнай работнай групы па Беларусі Парламенцкай асамблеі АБСЕ (ПА АБСЕ) Уты ЦАПФ.

Пры гэтым яна нагадвае, што апазіцыйныя палітыкі ў Беларусі «і раней неаднойчы падвяргаліся нападам». Беларускі ўрад, лічыць Ута ЦАПФ, павінен «зрабіць шмат для таго, каб гарантаваць бяспеку беларускіх апазіцыйных палітыкаў» падчас парламенцкіх выбараў восенню 2004 года. Улады абавязаны «зрабіць усё, каб як мага хутчэй высветліць абставіны і прычыны нападу на В.Фролова, гаворыцца ў заяве кіраўніка работнай групы па Беларусі.

Вольга ЛАПІКАВА.

БЕСПРЕДЕЛ

1 июля в Минске был зверски избит депутат Палаты представителей генерал-майор Валерий Фролов

Вечером 1 июля депутаты Валерий Фролов и Сергей Скребец вернулись самолетом из Москвы.

Редакция воспроизводит те положения законов, которые, по нашему мнению, нарушены Апелляционным советом Национального центра интеллектуальной собственности

Гражданский кодекс

Статья 50. Фирменное наименование
Юридическое лицо, фирменное наименование которого зарегистрировано в установленном порядке, имеет исключительное право его использования.

Статья 1013. Право на фирменное наименование

1. Юридическое лицо имеет исключительное право использовать фирменное наименование на товарах, их упаковках, в рекламе, вывесках, проспектах, счетах, печатных изданиях, официальных бланках и иной документации, связанной с его деятельностью, а также при демонстрации товаров на выставках и ярмарках, которые проводятся на территории Республики Беларусь.

2. Фирменное наименование юридического лица определяется при утверждении его устава и подлежит регистрации

путем включения в Единый государственный реестр юридических лиц.

Статья 1016. Отчуждение права на фирменное наименование

1. Отчуждение и переход права на фирменное наименование юридического лица не допускается, кроме случаев реорганизации юридического лица или отчуждения предприятия в целом.

Закон о товарных знаках

Статья 5. Иные основания для отказа в регистрации

3. Не регистрируются в качестве товарных знаков обозначения, воспроизводящие:

3.1. известные на территории Республики Беларусь в отношении однородных товаров фирменные наименования (или их части), принадлежащие другим лицам; ...

3.4-1. названия зарегистрированных в Республике Беларусь средств массовой информации без разрешения их учредителей в отношении однородных товаров;

Закон о нормативных правовых актах Республики Беларусь

Статья 1. Основные термины и понятия, применяемые в нормотворческой деятельности

Коллизия нормативных правовых актов — противоречие (несоответствие) норм действующих нормативных правовых актов, регулирующих одни и те же общественные отношения.

Статья 67. Обратная сила нормативного правового акта

Нормативный правовой акт не имеет

обратной силы, то есть не распространяет свое действие на отношения, возникшие до его вступления в силу, за исключением случаев, когда он смягчает или отменяет ответственность граждан или иным образом улучшает положение лиц, на которых распространяется действие нормативного правового акта...

Закон о печати и других средствах массовой информации

Статья 13. Отказ о регистрации
Отказ в регистрации средства массовой информации возможен только по следующим причинам:

4) если государственным органом ранее зарегистрировано средство массовой информации с таким же названием.

ПОСТСКРИПТУМ

Обращение членов гражданской инициативы «Мы помним» к молодым белорусским гражданам

Мы, члены семей политиков и общественных деятелей, похищенных и пропавших без вести, хотим обратиться к молодым белорусам — к тем, от кого зависит будущее нашей страны.

Четыре года назад, 7 июля 2000 года, был похищен журналист белорусского корпункта Общественного российского телевидения оператор Дмитрий ЗАВАДСКИЙ. Ему не было и тридцати лет.

Он был так же молод, красив и умен, как вы сейчас: полон планов и идей. Он хотел жить для своей страны, своей семьи, но чей-то большой разум не позволил ему реализовать свои мечты. Не позволил ему увидеть, как растёт и взрослеет его сын. Как не позволил Юрию ЗАХАРЕНКО, Виктору ГОНЧАРУ и Анатолию КРАСОВСКОМУ увидеть своих выросших детей и родившихся внуков.

Все, что мы делаем, — это пытаемся узнать правду. Мы хотим, чтобы правду о судьбах своих отцов и дедов могли узнать их дети и внуки.

Но это невозможно без вашей помощи и поддержки.

Мы вместе должны требовать у власти ответов на вопросы:

Почему остановлены расследования?

Почему информация, полученная в ходе следственных действий, скрывается?

Почему до конца следствия от своих должностей не освобождены подозреваемые, занимающие высокие посты в структурах власти?

Только когда власти дадут ответы на эти вопросы, вы и мы сможем быть уверены в том, что трагедия наших семей не повторится снова.

Поэтому, вы, молодые белорусы, можете создать условия, при которых вы и ваши дети будут жить свободно, безо лжи и страха.

Каким будет наше будущее, зависит от всех нас.

Поддержите наши семьи — встаньте 7 июля рядом с нами в «Цепь неравнодушных людей». Как обычно, она возмёт начало в Минске на Октябрьской площади в 17.30.

ЖАДАЕМ ВЕДАЦЬ ПРАЎДУ!

4 года з дня знікнення Зьміцера ЗАВАДСКАГА

7 ліпеня

Кастрычніцкая плошча

17:30

жывы ланцуг неабыхавых людзей

ЧТО ПРОИСХОДИТ В МИРЕ

Тегеран предъявит Саддаму свои обвинения

Власти Ирана заявили, что подготовили свой собственный список обвинений в адрес бывшего иракского президента Саддама Хусейна. Они относятся к эпохе ирано-иракской войны.

Среди пунктов обвинения — нападение Ирака на Иран в 1980 году и применение химического оружия. Обвинения будут переданы суду, который начал рассматривать дело бывшего иракского лидера. Как заявил представитель иранских властей, Иран направил запрос судьям, интересующимся, почему упоминания об этих инцидентах не фигурировали среди пунктов обвинения, представленных Саддаму.

В Украине началось выдвижение кандидатов в президенты страны

В Украине в воскресенье началось выдвижение кандидатов в президенты страны. Документы на регистрацию в качестве претендента на пост главы государства уже подали лидер блока "Наша Украина" Виктор Ющенко, лидер Всеукраинского политического объединения "Единая Россия" Александр Ржавский и староста Конгресса российских организаций в Украине Александр Базилук. Кроме того, кандидатами в президенты выдвинуты премьер-министр Украины Виктор Янукович, лидер компартии Петр Симоненко, лидер социалистов Александр Мороз. Президентские выборы в Украине намечены на 31 октября.

Китай нашел достойный ответ

В июле Китай намерен провести масштабные военные учения рядом с Тайванем. Средства массовой информации Китая сообщили, что эти учения должны стать "серьезным предупреждением" для сепаратистов. Напомним, недавно стало известно, что США в июле проведут учения у берегов Китая. В этих учениях примут участие семь ударных групп авианосцев ВМФ США.

Индия провела испытания ракеты, способной нести ядерные боеголовки

В воскресенье Индия провела успешные испытания ракеты ближнего радиуса действия Agni-1, способной нести ядерные боеголовки и поражающую свою цель в радиусе 700 километров. С 2002 года это уже третий испытательный запуск подобной ракеты.

Из России вывезено 5,5 миллиарда долларов

За последние полгода частные компании вывезли из страны вдвое больше капитала, чем за весь прошлый год, сообщает газета "Ведомости". По данным ЦБ РФ чистый отток капитала (разница между притоком активов и пассивов) из страны в первом полугодии 2004 года составил 5,5 миллиарда долларов.

Милошевич хочет вызвать Блэра и Клинтона

Бывший президент Югославии Слободан Милошевич приступает к своей защите в Гаагском трибунале по военным преступлениям. Его обвиняют в различных преступлениях и геноциде во время балканских конфликтов в 1990-е годы.

Как ожидается, Милошевич вызовёт в трибунал в качестве свидетелей британского премьер-министра Тони Блэра, экс-президента США Билла Клинтона и многих других политических лидеров. Если они не придут добровольно, то трибунал примет решение, в какой еще суд их можно вызвать и как заставить их дать показания.

Алесь ПЕТРАШКЕВИЧ

Матуліна споведзь

Яна не вела, што споведзь яе запісавана. Спакойна і нетэрапак апапала новай сусветнай сваё жыццё — акуль і вельд на Мінічцыне, як мы жылі на Талачыніччыне. А японскі магнітафончык я павесіў на штакетніну палісаднікі. Расчысціў я не вельмі правіў, хоць тое-сёе і падкараіў. Жаўр папраў.

— Я не такая ўжо і веруючая, каб сказаць, а іншы раз не спіша, бо я нахлыне пра тое, што было ды перажыта, дык захлынуцца можна. Тады і да Бога звяртаюся. Божкача літасцівай, — шпачу, даслухай жа хоць ты мяне да канца і перакажы людзям, што пасля нас будзе, як мы на гэтым свеце і радаліся і мучыліся. Не забудзь наш пакутчык! Не забудзь нашых і крыўдзіцеляў і блалачельцаў. Адай ім належнае. А нас, грэшных, хоць дзе-небудзь пазнач, што было, што жылі, што дзе-так нараджалі на здык і ворагу, і сваёй дурной уладзе, што нас вяла, вяла і немаведама куды пры-вела. Калі ўсё гэта па твай волі, Божкача, то скажы — за што? — пытаюся. — А калі і ты не да-лядзеш, — кажу, — то куды ж ты тады глядзеш? Ці ж нам вайны мала было?..

Такая во малапта. А за старшынню калгаса — перша паславанага — паксон мой да зямлі. Пасля злодзей, п'яніцы ды неларкі амаль штогод мяняліся. А першы, праўда, без адной рукі быў, але ж чалавек з душою і з галавою. У іншых вёсках за абзавома рукамі былі, ды безгалавыя. А ў нашата і сэрца людская было. Ад сэрца і памёр, бедны. Але гэта ўжо пасля. Не ў той год, як знялі. Можна, і на-дараў сваё сэрца, як разам з намі пуг на сабе цягаў. Прыклад паказваў. Уся вёска ў пугах ды баронах хадзіла. Лапатаю няспорна было капаць, а нормы вялікія. Спіны нылі. А ў пуге ці баране — нічога. Жэрэку па грузжых — і пайшлі. Усе песьні перапеці, каторыя сумія ды ішчыя. Загой абдым, адпачнем і зноў спываем... Сын мой, Шурка, бывала, кажа: добра на баба арыць — ідуць куды скажаш і пуг не трэба казідваць... Дзе ж бы ён яго ў чатыр-наццаць гадзачку ды пры бяслёбішці закінў...? Згата наш паславана быў бабскі калгас і пачаўся.

Зіма ў той год была не такая халодная, як га-лодная. Хто слабіейшы быў ды старэйшы — памёр, хто мацнейшы да маладзейшы — выжыў. У самыя морозы і я пахавала свайго меншанькага. Ні сілы, ні снэж, каб пагладзіць-папакашаць, не было ўжо. Людзі нават былі прывыкалі пачаць "Бог даў, Бог узяў". З вясны прайшоў, троху акрыяў. Пер-шае, на што накінуліся, — таўкачыкі хвацшыны, потым шаўча, а тады ўжо лебяды, папкі з канюшы-ны, пупышкі з ліпы, смала з вішань і сліў. Зноў жа "ташчынкі" п'яклі з бульбы-гілушкі. А для дзя-цей былі ратункам гнёзды тушынныя. Жах ска-заш, колкі варон, сарок ды шпакоў з вераб'ямі абзалоцілі, тушынтак пабавілі. Спачатку яйкамі ласаваліся, а потым і вывадкі прысмакамі сталі, хоць і не кожны тое мог есці. А як жыта наліло, каласкі ўкрадка рэзалі і на агні праглі. У другіх жыхарках гэтага свавольства дзяцей маткі ў турму шлі ці прынузілі да ўсправаў, а наш стар-шыня нібы і не бачыў дзіцячых шкоды.

Былі і радасці — а як жа. Кінулі нам салдаты пасля фронту тры пары коней. Манголамі іх звалі. І хоць на іх жыгана мала ад каросты не было, мы за іх як за людзей маліліся. Ад іх жа і каросты на-браліся. І жэрэя яна горш за немца... Калі пачынае ўсё гэта ў галаву лезці, дык я і думаю: Божкача млы, даруй і ўратуй, хоць у цябе і без мяне клопатаў. А я і табе перакажу, каб выгаварыцца, аблі-чыц перад сэрцамі людзямі, а такім цяжарам мяне і на той свет не пусціць. Каросту лядзюшы вялома ж, мыша не маглі, дык на нас, і малых і дарослых, яшчэ і вошны ўсеслі. А з імі і тыдус уваліўся, і ўлажыў паўсёкі. У другіх — нічога, а Малая Пярэвалачна наша палымем гарэла. Дакта-роў бы! Лекаў! Толькі які тады дактары, калі іх і цяпер не знайсці, як захварэў дзяўдзешка. Дык тут жа Фаніліны ды Дзяржынск побач. А да наша-га Кожанава ці Талачына не даб'яжыш...

І зноў той жа старшынства за нас уззяўся. Перш-наперш адзіліў хворых ад здаровых. Потым і тых дзеўкаў, ці ты баба, і старосты, ці малое — абстрыў усе! А як абстрыў — казавалі, наў? хто жыць ды на нагах яшчэ, за мною ўдес! Я, кажа, там вас навуку партызанскім макарам ад паразітаў пабавіліш... Прыводзіш ён нас у лес — хто жывейшы быў... Мурашнік бачыць? — Чаму ж не бачым. — Тады рабі, як я! — камандуе і пачынае распрацаваць. Бабы і дзеўкі ў віск — і хто куды. А ён спакойнейка распрацуе, вярнуць — і сподзяне, і верніце — на мурашнік расзаслаў і стаць сабе, як Хрыстос перад крыжам, яловай лапай сарамагу прыкрываўшы. Там мы назад, каб на дзів падзівацца, і баням — не жарце чалавек. Не скажаш, каб і з глузду? З'ехаў. А ён тым часам зноў будзе нам гаварыць: рабіце, як я, і праз паўтэжыны мурашы ўсё вынесіце.

Знайсці мы сабе ў гушчары мурашнікі і зрабілі, як ён. І сталі вакол у чаканні, як у ма-ленці, пакуль божыя стварэнні ратавалі ад смерці і нас, і нашых дзетак. Так што не буду Богу гра-шыць — былі і ў нас шчаслівыя часіны. Праўда, дзяволяся былі і дзізэнтэрыя перажылі. Амаль усіх перакаліла. А ў мяне ў сям'і толькі Шурка ўраваўся, і можа таму, што ён са сваёй кватэ-рай сваёй ладзіў. Сам іх маў і пад падушку хаваў. І зноў жа старшынства навушч...

Хварэлі, лядзіліся, пугі іялі і чакалі людцы. Спалываліся ішчэ з роднымі сынамі ды мужамі страшны, а ім з той Нямеччыны заместа мужоў рабам кароў прыгналі. Галоў пятнаццаць, можа. Толькі не каровы гэта ўжо былі, а адно званне. Капыты разбітыя, усе храмыя і кашалі, як людзі. А з прыходам зімы амаль усе і адышлі. Не ў іх быў наш корм, не ў іх і хлявы нашы. Далікатныя ака-заліся. Пасля нам ужо яраслаўскіх прывезлі. Не каровы, а тоўны, і малака, як з казы, але жыўчы, як людзі. На нас немцы пачалі паглядзець, а мы ў барану ці пуг — цягне, пакуль зможыцца, а потым замычыць жаласна, спыніцца і стогне, а з вачэй слёзы. Каровы плачучы, і мы плачам.

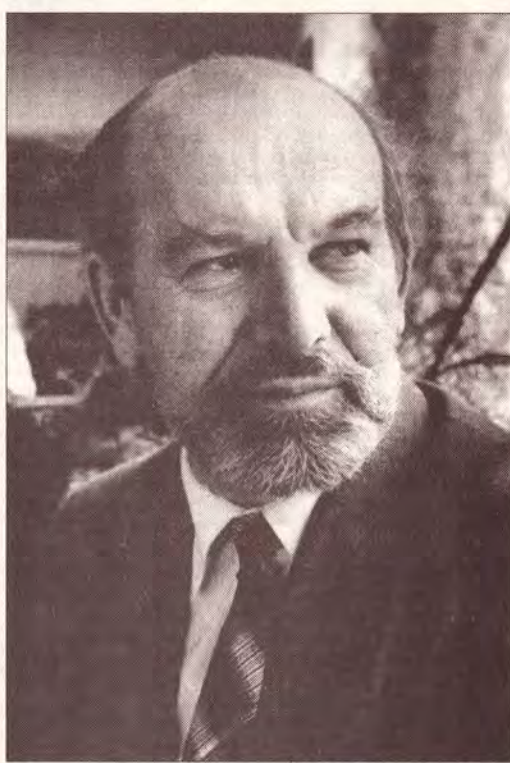
А зверху цінуць — давай палі, хоць памры. І чым вышэй начальнікі, тым мацней душаць. Ладна ўжо, на працэдзены, як казалі, нуль без па-лачкі, дык жа яшчэ і падаткі аддай, і на пазыку падпішыся, і малако здай, і яйкі здай, і воўну здай, хоць тымі курамі ды авечкамі ў хляве і не пахне. Агароды засеём, бульбы дачакаемся, дык і яе до-броў палавіну заяўдзі дзяржаву. Зноў сёння нечага і пахаліцца некаму. Усім, кажуць, шэка, а чаму нам павінна быць лёгка? Нечым крыць.

А зверху цінуць — давай палі, хоць памры. І чым вышэй начальнікі, тым мацней душаць. Ладна ўжо, на працэдзены, як казалі, нуль без па-лачкі, дык жа яшчэ і падаткі аддай, і на пазыку падпішыся, і малако здай, і яйкі здай, і воўну здай, хоць тымі курамі ды авечкамі ў хляве і не пахне. Агароды засеём, бульбы дачакаемся, дык і яе до-броў палавіну заяўдзі дзяржаву. Зноў сёння нечага і пахаліцца некаму. Усім, кажуць, шэка, а чаму нам павінна быць лёгка? Нечым крыць.

Як жа мы жылі, пытаешся?.. Краці. Краці, грэшныя. У сабе і краці — хто менш, хто больш. Дзеці не пытаюцца, ды ты возьмеш. Яны есці хо-ць і плачучы... Нехта бульбіну ў кішэні, нехта збожжа ў чаравіку, нехта казе клок сена цёмнай ночною з калгаснай пуні. Перад дзяржаваю былі злодзей, а перад дзеткамі сваімі — святымі.

І мае ёсць памерлі, каб не старшынска. За яго добрую душу мяюся і Бога прашу, каб ёй лёгка было. Як убачыў, што мае малю ўжо зашліся, прынес мне сваю партызанскую біскагу і кажа: ідзі, Марыя, на ферму працаваць і вазьмі гэта па-сузіну, а калі нікога паблізу не будзе, налівай ма-лака, закарковай і паміж грудзей хавай. Калі што, там шукай не будучы, а дзяцей выратуеш. І такі ўратавала, хоць і не ўсёх...

Ці страшна было краці, пытаешся? Спачатку троху страшна, а потым звыкаешся. Як усе кра-дучы, то не так страшна. Іншы раз думаеш: хоць бы злавілі, хоць бы пасадзілі, хоць бы дзетак пасля ў прыют забралі — там хоць як, ды корміць. Толькі ж калі кожнага за крадзеж сапалі! На ўсё, яе ў барану ці пуг — цягне, пакуль зможыцца, а потым замычыць жаласна, спыніцца і стогне, а з вачэй слёзы. Каровы плачучы, і мы плачам.

Памятаю, падагналі некай машыну з райза, каб апошнюю ўжо насенную збожжы за засекаў вы-грабсці, а мы перад тым машынамі хто стаў, хто сеў, а хто і лёс. Старшыня нам на гэта намякнуў, а сам стаўшы, зубы сцінуў, чакане, што будзе. І тады той, самы галоўны з райза, зусоўвае на машыну і крычыць, як глухі: "Как же вы, саботажники, в тот самый момент, когда Ленинград голодает!..."

А сестра мая, Ганна, вазьмі дый скажы: "Як жа гэта вы, начальнікі, так дакіраваліся, што ён у вас, Ленінград той, што галоў пасля блакады галадаў наважыўся?" Ну, думаю, шчасліва, мая ты ся-стрыца. Цяперка ўжо быць тваім дзеткам у пры-тош. А яны ні халеры. Тры дні ў каталажы п'я-рымалі і ў шыю хітрую бабу, каб сама сваю з'е-карміла і языка не распушчала...

А пасля вайны пайшла была па ўстановах ха-дзінічаць, каб на дзяцей хоць якую пенсію пры-значылі за збожжа ў ханцалеры башку. А яны мне: не положено нам нікакой пенсіі. Як, кажу, не паложана? — А пот так! — адказаюць. — Не там ваш башка "згібеў", гдзе нады было... Так во і жылі... Іншы кажа: Сталін іныя зніжаў. А хто новыя падаткі прыдумваў і на абліно, і на сліву, і на кустан агрэс? І зніжэнне тое нам было ні ў га-лаву, ні ў пугу. А за школу паўтарста рублёў з дзяцінча носу. А ў мяне іх тое. І тры калейкі на працэдзены. Дык што нам былі тры зніжэнні? Каб за абліно ці сліву заплаціць, трэба было ўсё, што на іх расло, абтэрсці ды прадаць. А каму прадаць? І пачалі людзі салы карчаваць, як тое дзікае ляда. А ўсё трымалася, і сын Шурка не дазваляў — ба-шчаў быў сал. Пацёрпім, кажа, мама, павінны ж не-калі алмазны дурныя законы. Можна б, і пацяр-пець, каб не жылі ўдэр — мы так утваражам на-га па нарыхтоўках і падатках звалі. Во было племя! — горш не ведаю за каго. Што энкавэд, што немцы, што ўпаўнізат — нікай да людзей літасці. Наш жывадзёр у чырвоармяскай гімназіісцы хадзіў і ў нямеччых зялёных галіфэ з лямі і на помачках кржы-накржы ззду, пры боку скураная сумка на шаўчэпках, а ў сумы той удовай ўсёй акурці са сваімі даўтамі-нядомакам.

Паверыш, старасты пры немцах, зласца, так не баялася, як гэтага пад помачкамі. А ў вёсцы, а мы — хто ў каноплі, хто ў пограб, хто на гарышча. А як ужо каго зловіць, пішы прапазда. Запужае, утаворыць, зубамі апошні рубель вырве. А як у каго ні капейчыны, то хапае падушкі і на кала-мажжы, каб у раён везці. А якая ж гэта баба з па-душкі расцанецца, калі ў той падушцы кожная прыначка, кожная пушчынка дзячынымі марамі ахучана, жаючым ішчэсам асвечана, удоўнымі сіламі абмыта. Жыў гэта аддасць адзіную сведку і ішчэся, і гора.

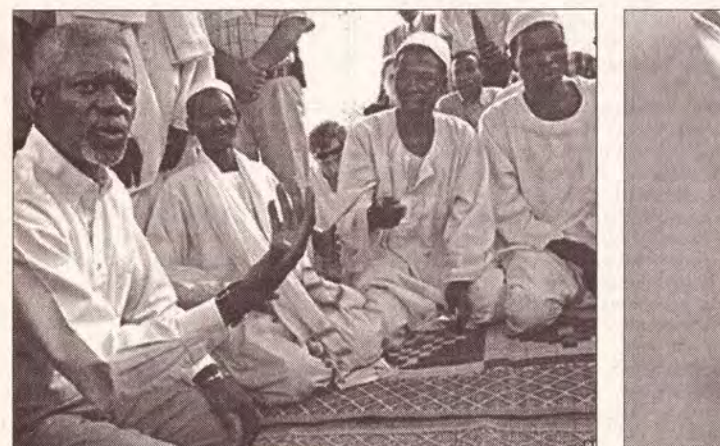
І я, як рэзана, крычала, а не аддала. І жи-вадзёр нібы адступіў. З хаты выйшаў і на другі канец вёскі паўсаў. А я за сякеры — і ў сад, і давай крышчэ і сечы ўсё, што пад кура трапаліся. І адкуль толькі сіла ўзялася? Каб сыночак мяне не спыніў, то, відаць, і хату спаліла б. Ні шырпелі, ні трынашч сілы ўжо не было... Адабраў ён у мяне ся-керы, у хату самаю зацягнуў, на палаткі паклаў. Толькі і памятаю, як тварам у тая падушкі зары-лася і таласла, як пакуль не змалася і заснула. А можа, першы раз за ўсё галы расстаненне, а чы-лавека свайго... Лёўку, у снэ убачыла. Нібы стаім мы каля тых палаткаў, хоць у нас і куплены ложа-да вайны быў, і засліпаю іх іх бялютымі прасці-намі, і ведаю я, што яны сваёй работы, а ён па-душкі мае дзячыны падбівае і то адну, то другую, як мячы, увярх падкідае. А яны вельмі павольна долу падаюць.

І раптам адна сама па сабе, нібы снарад той, але бэз гуку, увярсе рвешца, а пушкыні на нас аба-дзых белым снегам. Бану ўзалавіца на яго за па-душку і не магу, бо ён падпохлівае мяне на рукі і дужа лёгка кружыць, кружыць, кружыць у той пу-хавой завеі. А потым пачынаю і адчуваць і разу-мю, што што ўжо мяне бачыць і ўсё адзінае вочы на мяне некуды знайце, і ляду я ў чорную апрамету, і няма ёй канца. Хану закрываць, а голасу няма, і прачунаюся... Ага... распылючаю вочы, а нада мною стаіць жывадзёр, тузае за пер падушкі і хмыліцца: "Спіш, як пінку прадаўшы, а я, кажа, ад імя і па даручэнні імяе скажы: ці самаба-жэне і страдоху? — на бочку, ці падушкі — на ка-ламажжы". Ён цягне падушку на сябе, а я тузаю на сябе. Разы са два тузавулі, а за трэцім пух на па-душку і вываліўся. Не паспел жывадзёр за другую ўхапіцца, як на парог Шурка — і за вентуку.

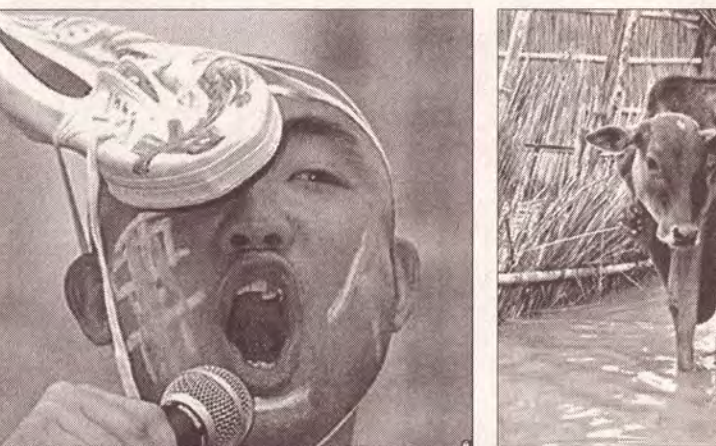
А гэтага дабра на той час у кожнага падшыва-на на дэспірачых было. Ах ты, крычэш, пархач смярляючы, зараз ты мяне атрымаеш і стра-доху, і самабажэне і і такім кожным аблажыў утаўнаважана, што ў мяне ад адзінага вочы на люб палеці. Ого, думаю, і не заўважыла, як сын-ок у мяне вырас! А ён вентуку на жывадзёра — і кля-кляц. Тут мяне ўвачу і пацімцела, мову ад-няло, ногі бы з ваты — не магу ні ступіць, ні кры-кнуць. Жывадзёр за дзвері і па кні, а сыночак па ім праз каго іх паліне, і раз, і другі, і трэці... Бо-жжачка літасцівай! Усё, сабе думаю. Турма малыў! А калі забіў ці пакалечыў, то расстрэлі... І прачнула-ся... у другі раз. Дзіўны такі сон. Як бы сон у снэ. Ні да гэтага, ні пасля така ўжо не бачыла...

Праз некалькі дзён жанчына, якой маці паспа-вядалася, памерла халівай смерцю. Загадаў ёй муж алчапіць ад трактара бочку на колах. Пакуль яна вынімала той шворан, трактар тузавуў, але не наперад, а назад і пераехаў жанчыну крзас па грузжых. Не інакш, і пераехаў трактарыет. А хто гэта ў "прававой" нашай дзяржаве пры такім вы-нідшы тое следства весті будзе? Не чужую ж ён-жонку задушыў, а сваю...

Няма розніцы, пра якую вёску апавядаць. Усеуды адно і тое ж было, адно і тое ж засталася.

Генеральны скаретар ООН посетил запад Судана — район гуманитарного кризиса.

Участник гонконгского марша выражает свое отноше-ние к попытке Пекина отменить прямые выборы губерна-тора территории.

Наводнение в индийском штате Гуджарат.

О чем думает Каддафи, глядя на Саддама

Европейская печать широко комментирует тему суда над иракским диктатором Саддамом Хусейном

В своей редакционной статье британская газета "Дейли телеграф" предсказывает, что судебный процесс над бывшим диктатором станет очищением для Ирака. На пути превращения Ирака в процветающую демократическую модель для Ближнего Востока, пишет она, выделяется три символических события. Все они связаны с Саддамом. Первое — это низвержение бронзового памятника Саддаму 9 апреля прошлого года, второе — арест его самого 13 декабря недалеко от его родного города Тикрита. И третье событие произошло в одном из его бывших дворцов, когда оле-тый в наручники Саддам пред-стал перед иракским трибуна-лом.

Несмотря на то, что, по мнению "Дейли телеграф", иракский суд вряд ли будет столь же скрупулезным и бес-пристрастным, как междуна-родный трибунал ООН, на слу-шаниях прозвучит много свиде-тельств о преступлениях баас-истского режима.

Германская газета "Таге-шпител" пишет: "Процесс стает ро-дом тостом. Новый Ирак должен доказать, спо-собен ли он проводить справедли-вые, соответствующие прак-тическим нормам судебные раз-бирательства. Трансляция теле-визии из зала заседаний будет иметь особое значение для стран региона. В лице Саддама перед судом предстанет один из наиболее жестоких арабских правителей, однако многие из его методов используют и ре-жимы других государств. Глядя на Саддама, сидящего на скамье подсудимых, Ассад, Мубарак, Каддафи и другие будут чув-ствовать себя весьма неугодно".

Германская "Берлинер пай-тунг", признавая за иракцами полное право вершить правосу-дие, подчеркивает, что "теперь все будет зависеть от объектив-ности суда". Вряд ли кто-то ре-шится опровергнуть тот факт, продолжает газета, что бывший президент Ирака ответственен за подавление странной дик-татуры. Процесс будет открытым — то есть не только Ирак, но и весь мир сможет наблюдать его по телевизору".

"Формальный приговор, вынесенный в составительном открытом процессе, необходим. Прежде всего самим иракцам. Чтобы нормально жить дальше, не таша, как мы, к примеру, груз несоответствующего покаяния вместе со всеми идиомами про-стоного, переписанных слова-ми старого гимна, нескончае-мым поиском точки опоры в то-тальной истории и надежде на современную репродук-цию "сильной руки", — говорит в заключение автор статьи в га-зете "Коммерсантъ".

Что привлекает BMW?

Немецкий автопроизводитель BMW (Байерн) собирается построить в Польше завод. Глава польского подразделения BMW Эрик Папке заявил, что в настоящее время немецкий концерн ведет перего-воры об этом. По словам г-на Папке, все заводы BMW в Европе работают сейчас на полную мо-щность и создание нового пред-приятия позволит получить боль-шую прибыль. Тем более что кор-поративные налоги в Польше вдове ниже тех, что приняты в Германии, сообщает Reuters.

В июле приедет президент Германии

Польша будет первой страной, которую посетит после приве-дения к присяге новый президент ФРГ Хорст Келер. В середине июля он совершит визит в Варш-ву и Гданьск. Из Польши прези-дент Германии вылетит в Париж. Хорст Келер родился в 1943 году на территории оккупированной нацистской Германией Польши. Очередность визитов была согласована с французской сто-роной, которая выразила пони-мание. "Мы воспринимаем это положительно, как сигнал о чы-стотного сотрудничества между Германией и Польшей".

Бальцерович за скорейшее введение евро

Президент Польского нацио-нального банка Лешек Бальце-рович заявил, что Польша откроет себе путь к зоне евро как можно скорее.

В Кельн и Рим

Открыты авиарейсы по маршруту Кельн—Краков. Они будут осу-ществляться 3 раза в неделю. В случае, если спрос на авиалинии в Кра-кове, цена которых составляет 19 евро (90 польских злотых), будет до-статочно высок, частота полетов увеличится. Такое заявление сделал официальный представитель Germanwings в Кельне, сообщает "Нем-ская воля".

Также открылся дешевый авиамаршрут, соединяющий Краков и Рим. Горючие власти Кракова поддерживают развитие доступных авиалиний, рассчитывая, что в древною столицу Польши сможет прилететь больше туристов.

ЕВРО-2004

залог греческого успеха на Евро-2004

Отто Регагелю планомерно шла к этой победе! Футбол проник во все сферы жизни греков. Болельщики, ко-торые смотрели футбол в грече-ских барах и ресторанах, могли за-казывать себе ресторанные блю-да, названные в честь победивших греками соперников. "Недавно мы ввели в меню "Сувакка Зи-дана под соусом Трезеке. Сейчас в греческих ресторанах это один из главных хитов", — говорит хо-зяин одного из ресторанов Ди-

митрос Икосидис. Также спро-сено пользовалась картошка по-чешски, а также сувакка имени Ангелоса Харистеаса. Кстати, именно Ангелос Ха-ристес и забил победный гол в ворота сборной Португалии в фи-нальном матче. Отметим, что гре-ки греческих ворот и португаль-цы, сделал это поклонник их команды, который, минув по-лицейские кардонны, вбежал в грече-ские ворота... На большее пор-тугальцев не хватило.

Виталий ГАРБУЗОВ.

Немецкий порядок —

В Португалии завершился очередной чемпионат Европы по футболу. Вряд ли перед началом первенства кто-то, кроме самих греков, мог прогнозировать, что именно эта команда завоеует титул сильнейшей команды Евро-2004.

Футбольная эйфория охвати-ла Грецию еще с момента по-падания этой команды в четверть-финал. На время матчей страна как будто вымирала — на улицах не было даже машин... Зато сразу

после очередной победы боль-шинство заполняли улицы, пели гимн, целовали национальные флаги.

Греческая сборная и вправду удивляла всех — и болельщиков, и специалистов. Проводя за мат-чи несколько по-настоящему острей атак, команда добивалась результата за счет выверенных действий в обороне. Что тут ска-жешь — воистину немецкий по-рядок! Сборная Греции под руко-водством немецкого специалиста

СУСТРЭЧА З ЦІКАВЫМ СУБ'ЕДНІКАМ

Пра «Песняроў», Галубка і «Вечны рухавік»

Гутарка Мікалая Дзелянкоўскага з мастаком, акцёрам і спеваком Анатолем НАЛІВАЕВЫМ

Пазнаёміліся мы больш за дзесяцігоддзі таму, калі Анатоль Аляксандравіч Наліваеў завітаў у рэдакцыю часопісу «Беларуская міншчына». Першы нумар якога толькі што пачаў свет. Прынес слайды, асцябліва спадбаўшы стары млын. Спадабалася і гутарка з аўтарам, яго погляды, развагі, вывады. За шмат гадоў (мы жывём у суседніх дамах) у нас было нямала сустрач, дзяліліся ўражаннямі, меркавалі, спадзяваліся. Сёння-гэтак з нашым размоў хачу нагадаць чытачам.

— Вы спявае, акцёр, мастак, грамадскі дзеяч.

— Ну, грамадскі дзеяч загуча на сказана.

— Мінскі дзесяцігоддзі, Вы заставалі верным дзіўным кулітам — беларускім і яўрэйскай.

— Так, у асноўным — дзіўным. Набалавела рускую. Паўняны дачынэнні маю да татарскай і цыганскай. Ва ўсякім разе, паважжаю іх. Паглядзіце, хіба можна не паважжаць цыганцаў, якія закавалі і мову, і песьні.

— Беларусы ў параўнанні з цыганамі, мне здаецца, горш глядаюць у тым, што датычыцца мовы, хіба ўмовы для захавання яе ў іх больш спрыяльныя хіба таму, што беларусы мільёны, жывуць яны на сваёй зямлі, маюць сваю пісьменнасць, а цыганы качуюць — сёння тут, заўтра там.

— Беларусам трэба машын хачеці, людзмі заваж. Аднак усё ж у беларусы вельмі вялікая і цудоўная гістарычная спадчына ўвогуле і музычна-песенная ў прыватнасці. Беларуская мелодыя такая багатая. І распрацаваная добра. Генальны Цітовіч запісаў калі 3000 народнах мелодый. Больш за 2000 песьняў запісаў Раман Шырма. Заснаваныя ім Дзяржаўны народны хор і Дзяржаўная акадэмічная харавая капэла — непаўняны набытак. А чаму варты Забыла-Сумішкі як выканаўца? Ды хіба злучыў шматлікіх рупліўцаў на ніве беларускай музычнай культуры!

Танк прыягнуў да справы Алама Машына, Уладзіміра Караткевіча. Адлучыліся Саюз кампазітараў і Саюз мастакоў. У мым доме знайшлася памяшканне. Цэнтр трох творчых Саюзаў павінен быў эстэтычна выходзіць моладзь, даносіць да вучняў здабыткі беларускай гісторыі, культуры, а пасля, па задуме Яўгена Іванавіча, ператварыцца ў музей Галубка.

— Так і стала?

— У 1991 годзе ў Траецкім прадмесці адкрылі Літаратурна-мастацкае гасцёўня ім Галубка пры Міністэрстве культуры. У нас сустрэчаліся з моладдзю Максім Танк, Васіль Быкаў, Кандрат Крапіва, Алесь Адамковіч, Ніл Гілевіч, Ігар Лучанок, Юрый Семанюк, Уладзімір Алоўнікаў і яшчэ шмат хто з вядомых людзей.

— Анатоль Аляксандравіч, ці паўплываў Уладзіслаў Галубка на Вапу прыхільнасць да тэатра?

— Тэатр у Беларусі даўно стаў на ўласныя ногі. Прыкладна тры вякі таму з'явіліся тэатры ў Нясвіжы, Слоніме, Шклове. 24 музычна-драматычныя тэатры ў даўнія часы мелі сваю, нацыянальную адметнасць. Яны былі музычна-драматычныя, шырока выкарыстоўвалі беларускія мелодыі, песьні, танцы, жарты.

Галубка працаваў у лепшых народных тэатрах. Ён — стваральнік сучаснага беларускага тэатра, першы народны артыст Беларусі. Ёсць з яго браць прыклад. І калі мне прапанаваў, я пагадзіўся ўдзельнічаць у спектаклі «Перпетуум абіе» (у «Вечны рухавік») ў Рускай драматычнай тэатры. Больш дзесяці сезонаў ставіцца спектакль, мае назменны поспех у мінчан. Яго і ў Маскве вельмі добра прынялі. У мяне ёсць саўданы бібліятэка, шмат запісаў даўніх песьняў. Іх выкарыстоўваю і ў спектаклях, і ў канцэртах. Вось і надаўна пабыў у Барысаве, толькі што вярнуўся з Баранавічаў, зноў збіраюся ў дарогу.

— Як я разумею, таму і стварылі Вы Гасцёўню Галубка? Давядае нагадаць чытачам пра яе задачы і справы.

— Гасцёўня пачала дзейнічаць у 1982 годзе. Я тады пісаў партрэты, у тым ліку Максіма Танка. Я кажаў яму пра ідэю Зоскі Верас, партрэт якой таксама пісаў, аднавіў «Беларускую хатку». Яўген Іванавіч, тады старшыня Саюза пісьменнікаў, параіў, што будзе лепш, калі стварыць Гасцёўню Галубка, які так шмат зрабіў для адраджэння беларускага тэатра, але імя якога амаль забыта. Галубка быў рэпрэсаваны і загінуў у 1937 годзе.

Мікалай ДЗЕЛЯНКОЎСКІ.

Іван ІВАНКОЎ:

«Чым больш мы будзем гаварыць пра медалі, тым менш мы будзем іх атрымліваць»

На чарговай прэс-канферэнцыі ў Алімпійскім прэс-цэнтры «Belswiss-bank» журналістам была прадстаўлена алімпійская каманда па спартыўнай гімнастыцы.

На Алімпіяду ў Грызыню паедуць тры гімнасты: слаўны Іван Іванкоў, Дзяніс Савякоў і апошняе важнае дзясятніе ў кар'еры Дзяніс латушэца 2004 годам, калі ён стаў сярэбраным прызёрам чэмпіянату Еўропы ў камандных спаборніцтвах, і

Юлія Тарасенка, якая можа пахваліцца трэцім месцам на першынстве кантынента 2003 года. Якіх завуляў трэнер мужчынскай каманды па спартыўнай гімнастыцы Віктар Дайлідаў, ён не здымае з сябе віны за тое, што зборная Беларусі не трапіла на Алімпіяду-2004 у камандных спаборніцтвах: «Можна шмат гаварыць пра прычыны «непападання» нашай каманды на Алімпіяду: траўмы і гэтак далей, але я з сябе віны за гэта не здымаю».

— Як прызнаўся Віктар Дайлідаў, Беларускае асацыяванае спартыўнае гімнастыка фарміравала склад сваёй прадстаўніцкай у Афінах па ўласным меркаванні, бо ліцэнзіі, якія заважвалі нашы спартсмены, не з'яўляюцца імяннымі. «Іван Іванкоў заслужыў права паехаць на Алімпіяду ўсім сваім жыццём, сваім стаўленнем да гімнастыкі. Я ведаю гэтага спартсмена ўжо 24 гады і скажу вам, што Іванкоў становіцца дужэй тады, калі ў яго перастаюць верыць. Менавіта ў такіх момантах Валя паказвае добры вынік». І сапраўды, калі хоць хіба аб тым, што надышоў час Ваі развіцця са спортам. Па словах спартсмена, з яго зарароўм усё нармальна і ён гатовы выступаць далей, хіба і не загадае наперад і не робіць ніякіх «медальных» прагнозаў для гімнастаў на будучай Алімпіядзе: «Усе вельмі хочучы да нас медалей, усе ставяць перад намі задачы, але не ўсе разумеюць, наколькі гэта напрута. Мне здаецца, што чым больш мы гаворым пра медалі, тым менш мы будзем іх атрымліваць. Нікога я не загадую і нікога не абяцаю. Так, рыхтуюся, так, хочацца, так, будзем змагацца. Не проста змагацца, а нават біцца».

Віталь ГАРБУЗОВ.

ЗАПРАШАЕМ У ПАДАРОЖЖА ТІ ЛІПЕНЯ НА МАРШРУЦЕ: Менск—Лаздзкі—Іўе—Жамыславы—Суботнікі—Геранены—Тракеці—Беняконі—Гайшунішкі—Менск.

16-19 ЛІПЕНЯ Кракаў—Вялічка

Тэл.: (017) 232-54-58, 622-57-20 (Зьміцер)

Рекламу

не абязваельно доставлять в редакцию, ее можно вместе с гарантійным пісьмом заказать по факсу: (017) 206-69-04.

Телефон для справок: (017) 206-69-06.

6 ліпень

Аўторак
Уск. 4.47 Зах. 21.42
Дар. дзя 16.55
Апошняе квадра 9 ліпеня

140 гадоў з дня нараджэння А.М. Гарэцкага (1864—1935), беларускага народнага спявача, майа М. Гарэцкага

95 гадоў з дня нараджэння С.І. Грышчука (1909—1939), двойчы Героя Савецкага Саюза, уроджэнца в. Баравічы Баранавіцкага раёна

ВАНДРУЕМ РАЗАМ!

Заўтра мы аб'явім пераможцу

У заўтрашнім нумары «Народнай волі» будзе аб'яўлены пераможца першага этапу конкурсу «Вандруем разам», які арганізаваны рэдакцыяй нашай газеты сумесна з турыстычнай кампаніяй «Альтус-плюс». Акрамя гэтага будучы абвешчаны ўмовы другога этапу конкурсу.

Пакуль толькі скажам: конкурс выскіпаў пэўную шкідлівасць сярод нашых падліскаў — для ўдзелу ў першым этапе наступіла 35 разнастайных пытанняў па гісторыі Беларусі. Таму арганізатарам ёсць над чым падумаць.

Нагадаем, што пераможца атрымае права на бясплатную вандруку па адным з маршрутаў, якія прапанаўем сваім кліентам «Альтус-плюс». Не прапусціце заўтрашні нумар!

А тым, хто не браў удзелу ў конкурсе, паведамляем, што бліжэйшая цікавая вандрука, якую арганізуюць «Альтус-плюс» называецца «Залатая падкова Лёўшычына». Рэпартаж аб паездцы па гэтым маршруце можна прачытаць у нашай газеце за 18 мая 2004 года. Ад'езд ва Украіну заплаваны на 9 ліпеня. Спешыцеся, бо колькасць месцаў абмежаваная. Больш падрабязную інфармацыю па будучае падарожжа можна атрымаць па мінскім тэлефоне 222-88-76.

Вядучы конкурсу Віталь ГАРБУЗОВ.

СПЕЦІАЛЬНЫ РЭПОРТАЖ

В Минске чуть не убили Клинтона

В минском Дворце спорта прошел профессиональный матч по тайландскому боксу Беларусь—США, посвященный 60-летию освобождения Беларуси.

То, что нашей Федерацией кикбоксинга и тайландского бокса руководит командующий внутренними войсками Беларуси Валерий ГАЙДУКОВИЧ, было замечено сразу — подчиненные Валерыя Владимировича исправно несли службу на входе в Дворец.

Но, как оказалось, не все в тот вечер было так уж и исправно. Матч, начало которого запланировали на 19.00, началось чуть ли не на час позже (а где же армейско-милицийская «тучность»), журналистов отправили на «галерею» под видеомонитор, откуда открывались прекрасные виды на «тылы» почетных гостей за столиками и телеоператоров. Боксеры были видны в эпизодах. Хотя публика сидела рядом очень колоритно.

Слыш, братан, — обрадасяется мой сосед с растегнутой чуть ли не до пупа рубашкой, под которой были видны здоровенные золотые цепь и крест, к кому-то из сотрудников административной группы, который рассаживал чиновников за столики. — А мне за столик можно? Так сидишь, типа кто тебе не даст? — растопыривает пальцы тот самый из административной группы.

— Так дай какому-нибудь бумагу. — А зачем пацану бумага? Сидишь за столик и «гужи»!

Наверняка, мой сосед был авторитет не очень большого пошиба, потому как ума хватило за столик не усидеться и даже встать, когда исполнялся белорусский гимн. Правда, тут зазвонил его мобильный телефон, и парень вынужден был извиниться: «Слыш, Леха, тут музыка играет, ничего не слышно».

Матч, хотя и с опозданием, начался, на ринг вынесли флаги Беларуси и США, и... организаторы тут же поняли, что опять дали маху. Стяги обеих стран были надеты на древки вверх ногами, что тхеперсонал принялся исправлять уже после исполнения гимнов.

Хотя все это, конечно же, мелочи. Бои были действительно великопепными, и наша сборная еще раз доказала, что на сегодня она одна из сильнейших в мире. В титульных боях за звание чемпиона мира по версии WKN белорусские тайские боксеры Андрей Кошур (весовая категория — 62 кг) и Андрей Кулебин (58 кг)

не оставили шансов американцам Дэнэ Ралінгсу и Раулю Лопесу, Деніс Леаскіч (72 кг) лихо справился с импульсивным Джерэмі Харрнстоном, а в рефтинговым бою в категории 56,1 кг наш Алексей Талантов, простите за каламбур, проявил настоящий бойцовский талант, сражаясь с итальянцем Патриком Карта.

А когда на последний кикбоксерский поединкок гигантов на ринг вышел наш 120-килограммовый Александр Устинов, публика взвела. Не рад, наверно, был его соперник — американец Джеффри Форд Клинтона, в последний момент заменивший Андре Уолкера — у последнего оказались проблемы с паспортом. Избиение Клинтона (мой сосед-островосл сопроваждал наносимые американцу удары одним и тем же комментарием: «А это тебе, блин, Клинтон, за Моника!») было недолгим — уже к середине первого раунда американец рухнул на ринг. 5:0 — чистая победа!

Кстати, на матче присутствовал сам президент Международной федерации кикбоксинга и тайского бокса Стефан Кабреро, который высказал самые хорошие слова в адрес проведенного турнира в целом и наших спортсменов в частности.

По словам главного тренера нашей сборной Евгения Котельникова, в октябре в Атланте состоится матч-реванш. И какай нам разнища, где побеждать?

Алесь СИНВЫЙ.
Фото photo.by.net

Уладзімір ПАРФЯНОВІЧ:

«Дзяржава не аказвае нашаму віду спорту годнай падтрымкі»

«Яшчэ восем гадоў таму вялікім дасягненнем для беларускіх прадстаўнікоў веславання было пападанне ў фінальныя заезды на чэмпіянатах свету і Еўропы, а на сённяшні дзень яны рэальна могуць змагацца за медалі», — заявіў кіраўнік федэрацыі веславання Уладзімір Парфяновіч.

І сапраўды, апошнім часам у беларускіх веславанні назіраецца яўны прарэс. За перыяд, які мінуў з Алімпіяды-2000, спартсмены 14 разоў выйгралі этапы Кубка свету.

Айчыныя байдарачнікі і канайсты заважвалі 11 алімпійскіх ліцэнзій. Плануецца, што на спаборніцтвах у Афінах яны заважваюць хіба 6-8 медалей.

Як запэўніў старшы трэнер мужчынскай байдаркі Уладзімір Парфяновіч, на Алімпіядзе прадстаўнікі веславання будуць імкнуцца выступіць як мага лепш: «Мы не будзем скардзіцца на дрэннае надвор'е або моцны вецер. Да Алімпіяды рыхтуемся, як да звычайнага спаборніцтва. Гадоўнае, каб нікога не перанастройваць».

Такая ж меркаванне прытрымліваецца і трэнеры

Віталь ГАРБУЗОВ.

Акцыя «Дарога памяці»

Прабачы касцёла святых Сымона і Алены ў Мінску скэндэмагстр Уладзіслаў Заважылок запрэжыў жыхароў сталіцы ўзяць удзел у акцыі «Дарога Памяці», якая адбудзецца 10 ліпеня.

У інтэрв'ю БелаПАН святар адзначыў, што дата 60-годдзя вызвалення Беларусі ад нямецка-фашыскай захопніцкай «звяржасе нашу ўвагу не толькі на ветэранаў, што выжылі сярод жыхароў Другой сусветнай вайны, але і на маладое пакаленне, якое павіна пачаць мір пад назвай жыццё».

У сувязі з 60-годдзем вызвалення каталіцкая абшчына Чырвонага касцёла ладзіць велапрабег «Дарога Памяці» па маршруце: касцёл Сымона і Алены — плошча Прамогі — Курган Славы. Аднак у акцыі плануецца ўдзел не толькі парафіян касцёла, але і ўсіх людзей добрай волі, — завуляваў У.Завальнюк.

Марат ГАРАВЫ.

Вторник, 6 июля

07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Новості.

07.05, 07.35, 08.05, 08.35 «Добroe утро, Беларусь!»

07.30, 08.30, 20.00 «Деловая жизнь».

09.10 «Иван». Киноповесть.

10.20, 20.05 «Тайны следствия». Серіал.

11.10, 17.20 «Богатые и знаменитые». Серіал.

12.10 «Зона Икс».

12.25 «Государственная граница». «На дальнем пограничье». Серіал.

13.40 «Солдаты Италии». Док. фильм.

14.10 «Одноклассники». Телеигра.

14.55 «100 шагов к Олимпу».

15.15 «Фантазеры». Худ. фильм.

Оборудование для ПРАЧЕЧНЫХ и ХИМЧИСТОК

КОМПРЕССОРЫ воздушные, газозушки, пневмооборудование, запчасті, пневмофильтры, воздухоочісткы

ТЕПЛОБЫМЕННИКИ пластинчатые, КТП, КРАНЫ ДВЕРКОБЕНЫ

Для покраски: агрегаты ФИНШІ, ВАГНЕР краскораспылителі, запчасті

РЕМОНТИРУЕМ, обслуживаем оборудование прачечных и химчисток

Тел: (8-0172) 31-42-69, 69-38-11
Тел/ф (8-0172) 68-62-21

16.20 «Лицей». Серіал.

18.25 «Шпилика». Серіал.

18.55 «Спут». Серіал.

21.00 «Панорама».

21.50 «Специальный репортаж».

22.00 «Возвращение Мартена Герра». Мелодрама.

00.05 Бильярд. Чемпионат Европы. Видеообзор.

ОНТ

07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 18.00, 20.30, 23.10 «Наши новости».

07.05 «Наше утро».

09.05, 18.00 «Клон». Серіал.

09.55 «Детский клуб». «Мышный дом».

16.00 «Женщины в любви». Серіал.

17.00 «Слабое звено».

18.10 «Дом». Реалити-шоу.

20.00 «Время».

21.00 «Черный ворон». Серіал.

22.00 «Улицы разбитых фонарей». Серіал.

23.25 «Не только о футболе».

23.50 «Танцор». Серіал.

РОССИЯ

07.45, 19.55 «Белая Настя». Серіал.

08.45 «Директория смерти». Серіал.

09.40, 23.00 «Вести. Дежурная часть».

10.00, 16.00, 19.00 «Вести».

10.30, 19.30 «Местное время. Вести — Москва».

10.50, 20.50 «Марш Турецкого». Серіал.

16.10 «Агентство "Золотая пуля"». Серіал.

17.00 «Ночное чудовище». Серіал.

18.00 «Комиссар Рекс». Серіал.

19.50 «Спокойной ночи, малыши!».

22.40 «Вести».

23.15 «Эксперт». Боевик.

ЛАД

06.30 EURONEWS.

08.00, 14.00, 20.00 Новості.

08.10 «Есть только мим».

08.35, 22.05 «Наполеон и Европа». Серіал.

09.35 «Пой, душа!».

10.05, 18.25 «Между нами, женщинами». Тележурнал.

10.30, 21.15 «Грешная Анжелика». Серіал.

11.15, 13.10 «Обычный необычный день».

11.50 «Безбожная молодежь». Драма.

13.40 Мультфильм.

14.10 «Бронзовая птица». Приключенческий фильм.

15.15 «Мугилы». Серіал.

15.40 «Не зевай!».

15.50 «Из архивов БТ».

16.30 «Ностальгия».

16.55 «Тревоги первых птиц». Киноповесть.

18.45 «Купальская ночь». Комедия.

НТВ

09.00, 11.00, 16.00, 18.00 «Сегодня».

09.25 «Их нравы с Дмитрием Захаровым».

10.20 «Страна Советов».

10.35 «Принцип домино».

16.30 «Дикий мир: борьба за выживание».

17.35 «Протокол».

18.40 «Мангуст». «Чужая война». Серіал.

19.50 «Не ссорьтесь, девочки». Серіал.

21.00 «Страна и мир».

21.35 «Красная стрела».

21.45 «Эвита Перон». Серіал.

23.00 «Клан Сопрано». Серіал.

СТВ+RenTV

06.30, 17.30 «Минщина. Люди, события, факты».

06.45 «Утро столицы».

07.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.45 «24 часа».

07.50, 20.00 «СТВ-спорт».

08.15, 20.20 «Технология».

08.25 «Столичный футбол».

08.55 «Добро пожаловать».

09.10 «Трансформеры». Мультфильм.

09.35 «Заказанный убийца». Боевик.

11.05 «Маска». Мультсериал.

11.30 «Пока горит свеча».

12.00 «Час суда».

12.45 «Телеафиша».

13.00 «Под углом 23 с половиной градус».

13.50 «Война под крышами». Худ. фильм.

15.25 «Миттежный дух». Серіал.

16.10 «Кадровый вопрос».

16.50 «Турпоход».

17.00 «Вовочка». Серіал.

17.50 «Сныоья уходять в бой».

Худ. фильм.

20.10 «Тема дня».

20.35 «Закон и криминал».

20.55 «Колдовство».

Триллер.

23.10 «Игровой рефлекс».

23.20 «Востановили из пепла».

Публицистический фильм.

00.05 «Секретные материалы». Серіал.

00.50 «Новости СНГ».

8-й КАНАЛ

07.00, 17.00 «Моссад». Серіал.

07.50, 17.50, 19.40, 21.00 «Телемагистр».

08.00 «Принцесса на горошине».

08.50 «Закон и криминал».

09.20, 20.40 «К-видео» — «Топ-8».

09.30 «Попелзые советы».

09.45, 19.50 «Политика Гамбургера». Серіал.

10.30, 20.00 «Далеко-далеко». Боевик.

16.30 «Мультпарад» от «Бюргера».

18.00 «12 стульев». Серіал.

19.10 «Последний миф». Док.серіал.

19.35 «Атомик Фильма» и К-видео» представляют...

20.45 «Вечерний центр».

ТВ ЦЕНТР

05.00, 06.30 «Настоящее».

07.35 «Газетный дождь».

07.45 «Мачеха». Драма.

09.25 «Еще жива ль ты, русская усадьба?». Спецрепортаж.

09.40 «Телемагазин».

10.00, 13.00, 17.00, 21.00 «События. Время московское».

10.15 «Дата».

11.10 «Момент истины».

12.05, 23.00 «Петровка, 38».

12.25 «Деловая Москва».

13.15 «Инспектор Кресс». Серіал.

14.20 «Как добиться успеха. Доктор Богданов».

14.30 «Я — мама».

15.00 «Регионы: прямая речь».

15.30 «Командоры, вперед!».

16.10 «Умный наездник...». Ток-шоу.

17.15 «Очевидное-невероятное».

18.00 «Страсти по Саломее». Серіал.

18.50 «Пять минут деловой Москвы».

19.50 «Лицом к городу».

20.00 «Возвращение Шерлока Холмса». Серіал.

21.40 «Отдел X».

22.30 «Времечко».

23.20 «25-й час. События. Время московское».

23.45 «Супердиск».

00.00 «По закону». Серіал.

01.00 «Синий троллейбус».

EUROSPORT

09.30 Современное пятиборье.

10.30 Легкая атлетика. Гран-при. Ираклион.

12.15 Пляжный волейбол. Норвегия. Финал. Женщины.

13.15 Эстафета олимпийского огня.

14.00 Спидрей. Гран-при. Дания.

15.00 Велогонки. Тур де Франс. Прямая трансляция.

19.00 Футбол. Альпийский кубок. Зальцбург.

21.00 Легкая атлетика. Гран-при. Лозанна.

23.30 Олимпийские игры. «Цель — Афины».

00.00 Велогонка. Тур де Франс. Обзор.

01.15, 02.15 Автогонки НАСКАР.

Адрес редакций:

220030, Минск, вул.Энгельса, 34а.

Прійёмная: (017) 206-68-71.

Тэл./факс рекламнага аддзела: 206-69-04.

E-mail : nv@promedia.by

http://nv.promedia.by

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю мажымасці рэдакцыя матэрыялы не